

a není tedy zapotřebí zřizovati lékárnu ústavní, a uchylovati se tak od pravidla, že potřeba léků má býti hrazena lékárnami veřejnými. Dále sluší uvážiti, že žal. úřad zavedl o žádosti Mg. Ph. O. nové šetření, na jehož základě také o této žádosti rozhodl. Nss může jen zkoumati, zdali nař. rozhodnutí má dostatečnou oporu v tomto novém řízení, nemůže však zkoumati, k jakému úsudku úřad dospěl v řízení o žádostech dřívějších. — — —

Konečně se obrací stížnost svými vývody proti úsudku, na němž je nař. rozhodnutí založeno, vytýkajíc, že zřízení nové lékárny ohrozí existenci lékáren st-lů, ježto příjem z nich klesne do té míry, že provoz jejich nebude se vypláceti. Nss neshledal ani tuto námitku důvodnou. Úsudek úřadu o tom, zda zřízením nové lékárny bude ohrožena existence lékáren dosavadních, jest úsudkem povahy skutkové zakládajícím se na hodnocení všech skutečností, jež mají vztah na hospodářské zajištění určité lékárny. Správnost tohoto úsudku nemůže nss přezkoumati po stránce věcné, nýbrž pouze po stránce formální. — — —

Č. 6522.

Spolkové právo: O připuštění cizozemské akciové společnosti k provozování obchodů v tuzemsku.

(Nález ze dne 2. května 1927 č. 9168).

V ě c: Firma »Ch. & K., mechanische Weberei A. G.« ve Vídni proti ministerstvu vnitra o representaci cizozemské společnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Stěžující si společnosti bylo k její žádosti výměrem min. vnitra z 20. srpna 1924 v základě cí. nař. z 29. listopadu 1865 č. 127 ř. z. povoleno provozovati obchody v území republiky čsl., za místo hlavního závodu a sídlo tuzemské representace určena V. a společnost vyzvána, aby dle čl. IV. cit. nař. oznámila zsp-é v Brně svoji representaci. Když společnost vyhovujíc tomuto příkazu oznámila, že za své representanty ustanovila JUDra. Roberta H., adv. koncipienta v Brně, a Bohumila R., ředitele továrny ve V., prohlásila zsp výměrem ze 16. března 1925, že tuto representaci schváliti nelze, poněvadž nevyhovuje předpisu I. odst. čl. IV. cit. nař., dle něhož členové representace musí míti stále bydliště v místě tuzemského hlav. sídla společnosti, v daném případě pak jeden z členů representace má bydliště v Brně, kdežto místem hlav. závodu a sídlem tuzemské representace jest V.

Odvolání stěžující si společnosti žal. ministerstvo nař. rozhodnutím nevyhovělo a potvrdilo v odpor vzatý výměr z důvodů v něm uvedených.

Stížnost do rozhodnutí toho podaná vytýká mu nezákonnost, již spatřuje v tom, že prý žal. úřad neprávem vykládá slova »v místě tuzemského hlav. závodu« v odst. I. čl. IV. cit. cí. nař. příliš úzce, t. j. tak, jako by tím měla býti míněna polit. obec, v níž jest sídlo závodu toho, ač, jak stížnost snaží se dovoditi, obratem tím míněn jest obvod působnosti státních úřadů, kterým přísluší dozor nad dotyčnou společností.

Výklad, který tu stížnost snaží se dáti cit. ustanovení, jest však naprosto libovolný a v přímém rozporu se zcela jasným ustanovením normy, neboť jak dle obvyčejného významu slov tak i dle obvyklé terminologie nelze výrazu »místo závodu« rozuměti nic jiného, než polit. obec, v níž závod má své sídlo (viz na př. čl. 86 č. 2, 88, 151 č. 3, 155, 175 č. 2, 176 č. 3 obch. zák).

Č. 6523.

V z o r k y. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í: * Posudek znalců, vyžádaný podle § 22 cís. pat. ze 7. prosince 1858 č. 237 ř. z. (zák. o ochraně vzorků), poskytuje úřadu toliko skutkový základ pro jeho výrok o zásahu do vzorkového práva. Posouditi, která skutková podstata jest rozhodná, a jak ji sluší právně hodnotiti, jest vyhraženo kognici rozhodujícího úřadu samého. Ustanovení třetí věty cit. § 22 nebrání tudíž straně, aby v řízení odvolacím namítala, že úřad I. stolice na základě znaleckého posudku dospěl k nesprávnému závěru právnímu.

(Nález ze dne 2. května 1927 č. 9296).

V ě c: Jan Z. ve V. (adv. Dr. Vikt. Popper z Prahy) proti ministerstvu obchodu (odb. r. Jan Frič, za zúč. Hynka H. adv. Dr. Emil Kafka z Prahy) o porušení práva na vzorek.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Podáním z 21. ledna 1925 požádal st-I magistrát hl. m. Prahy, aby zavedl proti Hynku H. v Praze řízení na ochranu vzorku č. 40.228 (spodek knoflíku) zapsaného dne 14. prosince 1923 u obch. komory v Liberci a vzorku č. 40.542 (2 svršky knoflíku) zapsaného u téže komory dne 24. března 1924 podle cís. patentu ze 7. prosince 1858 č. 237 ř. z. a navrhoval složení kauce 1.000 Kč, potrestání Hynka H. pro přestupek porušení vzorku, záповěď dalšího rušení vzorkových práv, zabavení padělaných knoflíků a přisouzení útrat sporu. Dne 24. ledna 1925 byly u Hynka H. zabaveny stejnokrojové knoflíky vyrobené z bílého kovu a opatřené iniciálkami Č. S. a to 4 tucty plášťových knoflíků, 15 tuctů knoflíků rukávových a 12 tuctů knoflíků blůzových. Dne 16. dubna 1925 slyšení znalci Richard L., ředitel W-ových závodů a kapitán Ludvík R. seznali v podstatě, že knoflíky, o nichž tvrdil st-I, že porušují jeho chráněné vzorky, liší se od těchto v následujících směrech: — —

Rozhodnutím magistrátu hl. m. Prahy ze 7. dubna 1925 byly návrhy st-logy zamítnuty a zabavené zboží uvolněno. V důvodech uvedeno toto: »St-I má chráněny pouze dvě části knoflíků, ne knoflík jako celek. Nelze tudíž ani dosti posouditi, zdali a v jaké míře hotovými výrobky vůbec může jeho právo býti porušeno. Než nehledě k tomu bylo souhlasnými posudky znalců zjištěno, že knoflíky, které prodával Hynek H. a které byly zabaveny, liší se v tvaru příslušných částí od vzorků chráněných zápisy úvodem dotčenými, což ostatně i úřad sám dříve při otevření vzorku konstatoval. Chráněné vzorky mají svršky více ploché, zabavené zboží vysoko vypouklé, event. polovypouklé, spodek chráněných vzorků jest jinak vyzdoben a jest větší než spodek vzorku zabaveného a také